

WAWA DE WONDERVOGEL

Hoe pak je een Adelaar aan?

Auteur: Cao Wenxuan, Illustrator: Li Guangyu

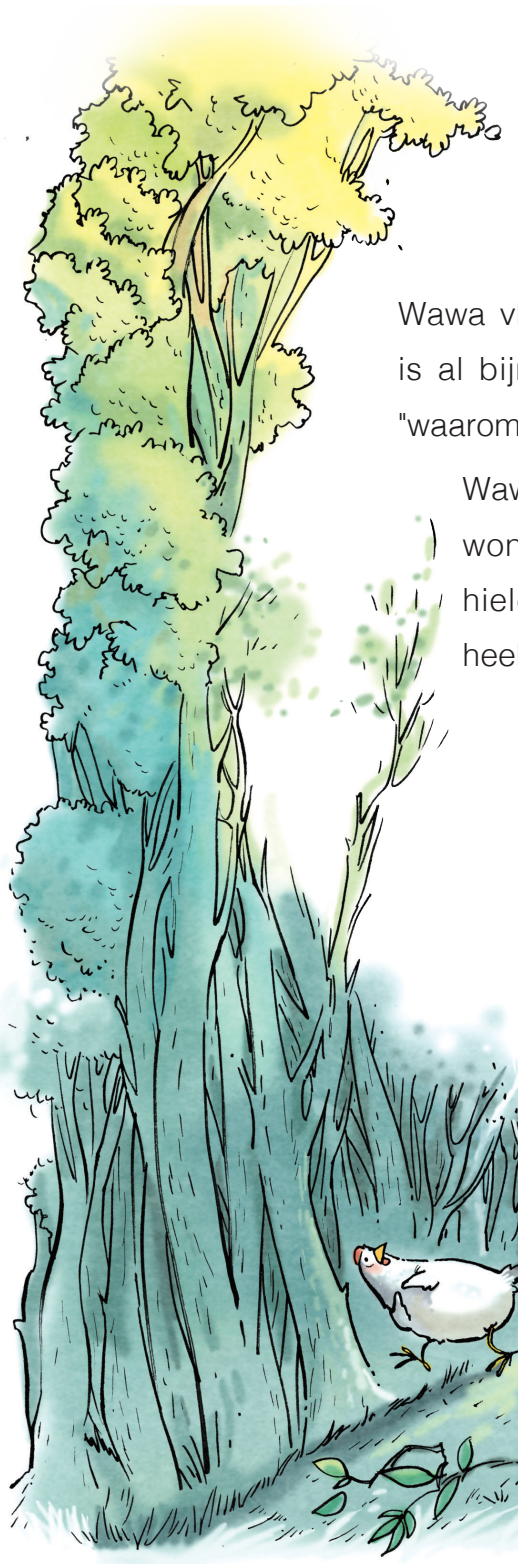

Wawa bracht vaak een bezoekje aan de kippenboerderij waar een kleine witte kip woonde. Hij hield ervan om met de kip te praten en samen met haar naar eten te zoeken.

Een half jaar eerder had Wawa deze kleine kip ontmoet. Die avond was Wawa op weg naar de hoge schoorsteen waar hij woonde. Tijdens het vliegen ontdekte Wawa de kleine witte kip die in het bos rondscharrelde.

Wawa vloog dichterbij de grond. "Het is al bijna donker", zei hij. Hij vroeg, "waarom ga je niet gewoon naar huis?"

Wawa had eigenlijk willen zeggen: "Er wonen veel vossen in dit bos", maar hield zich in toen hij zag dat de kip heel mager en bang was.

"Ik ben verdwaald", vertelde de kip aan Wawa.

"Wees maar niet bang," zei Wawa, "ik blijf wel langzaam boven je vliegen. Volg me maar en ik breng je terug naar de kippenboerderij."

De kleine zenuwachtige kip voelde zich erg opgelucht toen ze dit hoorde.

"Hoe ben je hier terechtgekomen," vroeg Wawa.
"Veel van ons waren op zoek naar eten aan de andere kant van het bos," antwoordde de kleine kip, "toen plotseling een vos uit het gras opsprong. We waren zo bang dat we in alle richtingen zijn gevlucht om weg te komen. Op de een of andere manier ben ik denk ik zo haastig deze bossen in gerend dat ik niet meer wist hoe ik er weer uit moest komen."

"Had de vos een korte staart?"

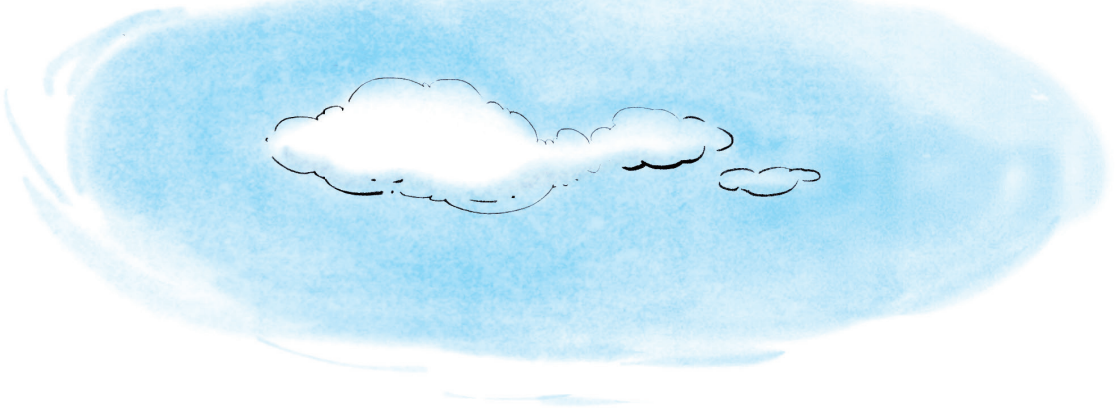
"Volgens mij wel. Ik heb het alleen niet heel duidelijk kunnen zien."

"Ik heb hem nog zo gewaarschuwd om bij jullie vandaan te blijven. Hij denkt dat hij zo stoer is! Wacht maar af! Hij kan zich niet voor altijd verstoppen," zei

Wawa boos.

Wawa had de kleine kip veilig teruggeleid naar de kippenboerderij voordat de poort werd gesloten.

Sinds die dag vloog Wawa vaak naar de kippenboerderij om de kleine witte kip een bezoekje te brengen.

"Je bent zo mooi!" Iedere keer wanneer Wawa de kip zag, gaf hij haar een complimentje.

Dan kleurde de kam van de kleine kip helder rood van verlegenheid.

Soms brachten ze samen de hele dag door. Het was een raar gezicht: een vogel en een kip samen. Vogels, kippen en mensen verbaasden zich erover.

"Kon ik maar vliegen," zei de kleine kip op een dag.

"Wil je vliegen? Ik kan het je wel leren," zei Wawa.

"Maar ik ben een kip, ik kan niet vliegen!" zei de kip.

"Je kunt het proberen."

"Goed dan."

Geduldig gaf Wawa haar les. Enkele dagen later kon de kleine kip al meer dan een meter boven de grond komen en ruim vijf meter vliegen voordat ze weer op de grond terechtkwam.

"Op een dag breng ik je naar de hoge schoorsteen om mijn huis te bezoeken," zei Wawa.

Mooie dagen gingen voorbij, de een na de ander.

Op een dag liepen ze vrij rond in het gras, op zoek naar voedsel, toen plotseling een schaduw over de grond trok.

De kip dook onmiddellijk weg en verstopte zich in een paar grote struiken.

Wawa keek omhoog en zag een adelaar.

Een grote adelaar cirkelde in de lucht, fladderend als zijde in de wind. Zijn hoofd bleef draaien - hij had de kleine kip en de andere kippen in de buurt duidelijk gezien.

De kippen waren geschokt door de plotselinge komst van de adelaar en bleven verbijsterd staan. Enkele kippen kakelden maar wisten niet waar ze zich moesten verschuilen.

Het zwevende roofdier vloog lager en lager.

